

ПРОТОКОЛ

№ 1293

гр. Пазарджик, 18.11.2021 г.

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, VII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на осемнадесети ноември през две хиляди двадесет и
първа година в следния състав:

Председател: Димитър Чардаков

при участието на секретаря Десислава Буюклиева
Сложи за разглеждане докладваното от Димитър Чардаков Гражданско дело
№ 20215220101208 по описа за 2021 година.

На именното повикване в 11:15 часа се явиха:

и на второ повикване в 11:24 часа се явиха:

Явява се ищецът Н. Н. АЗ., лично, доведен от служителите на ОЗ
„Охрана“ гр. Пазарджик. За него се явява и назначеният по допуснатата
правна помощ да го представлява адв. У..

За ответника Главна Дирекция „Изпълнение на наказанията“ гр. София
се явява мл. юрк. Р.Р. в Затвора гр. Пазарджик, надлежно упълномощен от
Главния директор на ГД „ИН“.

ИЩЕЦЪТ (ЛИЧНО): - Не давам ход на делото, защото на първо място
имам искане до съда, защото аз се чувствам като магаре вързано пред съда,
унижен, обиден от съда. В този смисъл е нарушен чл. 3 от ЕКЗПЧ. Пзовавам
се на решението на Европейския съд за защита правата на човека по делото С.
срещу България, който съд при аналогична ситуация е осъдил държавата,
заради това, че не са му били сваляни помощните средства в съдебната зала.
По хода на делото това искам първо съдът да се произнесе, и да не се дава ход
на делото докато не ми се свалят белезниците.

А, и едно друго нещо пропуснах, в този смисъл, съдебните органи,
които имат някои съдебни органи, когато не могат да взимат безпристрастно
решение, не могат да смеят, под страх, нямат достатъчно знания и умения,
имат по смисъла на ГПК има нормативен акт, който урежда въпроса. Може да

си дават отвод, за да може да се определи друг състав, който е в смисъл, че може да смее, че може да има знания и умения в тази област, че безпристрастно взима решения.

СЪДЪТ ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ НА ИЩЕЦА ДА ФОРМУЛИРА ИСКАНЕТО СИ КЪМ СЪДА.

ИЩЕЦЪТ (ЛИЧНО): - Ако не може да умееете имате право на отвод. Аз Ви казвам, още не сме достигнали до там да Ви правя отвод. За сега не Ви правя отвод. Аз само Ви казвам, като нали предвид, че имате право на това. Може да не смееете да разпоредите на съдебната охрана. Безпристрастно ако не може да взима решения.

СЪДЪТ: Ищецът прави неясно изявление касаещо теоретични постановки относно основанията за отвод на съда, без да отправя конкретно искане за отвод на съдебния състав и да сочи конкретни основания за такова искане.

МЛ. ЮРК. Р.: – Господин Председател, моля да се даде ход на делото. По отношение за искането за сваляне на белезниците, моля да бъдат оставени така, тъй като такива са изискванията за сигурността при конвой. Мисля, че няма основания да не се дава ход на делото.

АДВ. У.: – Формално не виждам процесуални пречки за даване ход на делото, обаче, изявленията на ищеца следва да бъдат съобразени от съда, с оглед на всички правни норми, включително и тези от най-висша форма в конституцията, и да се направи оценка дали, на първо място, изявленията му за белезниците под някаква форма действително не му пречи да участва адекватно в процеса и съответно не се явява пречка на даване ход на делото до решаване на този въпрос. По отношение на неясните, както заявихте, изявления за отводи, считам, че уважаемият съд може да разгледа тези изявления в хипотезата им на насоки за самоотвод, и ако прецени такива, че изявленията на ищеца могат да се тълкуват в тази насока да обсъди дали действително са налице такива основания по отношение на съда да попадне в тази хипотеза, сам да заяви отвод за разглеждане на делото. Да не се разглежда основанието за отвод, поради некомпетентност, аз затова казвам,

че трябва да се види истинският смисъл на неговото изявление. Аз бих го насочил, ищецът, да се конкретизира. Моля Ви да разгледате дали са налице някои от хипотезите да си направите самоотвод, които фигурират в чл. 22 от ГПК.

ИЩЕЦЪТ (ЛИЧНО): – Аз нямам възражения да ме конвоират от Затвора до залата с белезници. Такива са правилата. Моите възражения са, че в съдебната зала не трябва да стоя с белезници, тъй като това не е част от правилата за конвоиране.

Преди да се произнесе по искането на ищеца, Съдът съобрази, че въпросът относно белезниците на ръцете, краката и коланът към който първите са привързани е поставян многократно на обсъждане в рамките на настоящото производство. По този повод съдът е имал възможност да вземе становище от служителите на съдебната охрана, съгласно което режимът за конвой, по който е третиран ищецът налага при придвижването му от затвора до съда да бъде с поставени белезници на ръцете, на краката, а белезниците на ръцете му да са привързани към колан на кръста му. Съдът също така, като взе предвид, че съдебната зала се намира на първия етаж в сградата на съдебната палата и като съобрази, че белезниците на краката по никакъв начин не затрудняват ищеца да упражнява процесуалните си права, счита, че следва да се остави без уважение неговата молба същите да бъдат свалени. Съдът намира за необходимо и целесъобразно да разпорежи на служителите от конвоя да свалят единствено белезниците на ръцете, което вече беше направено, както и че няма пречка да се свали коланът, макар същият да няма пряка връзка с процесуалните действия на ищеца и да не ограничава възможността да се придвижва в съдебната зала, между впрочем, което следва да прави единствено след разрешение от съда. Свалянето на белезниците на ръцете е оправдано от необходимостта ищецът да борави със записки, документи и други писмени материали, които носи във връзка с упражняването правото му на иск и неговото доказване.

Съдът счита, че не са налице основания за отвод на съдебния състав. Конкретни обстоятелства, които да пораждаят съмнения за безпристрастност не бяха наведени от ищеца, а съдът счита, че такива не са налице.

По изложените съображения, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ без уважение молбата на ищеца Н.А., за сваляне на белезниците, които са поставени на краката му.

РАЗПОРЕЖДА на служителите от конвоя да свалят колана към който бяха привързани белезниците на ръцете.

УДОСТОВЕРЯВА в съдебния протокол, че белезниците на ищеца Н.А. бяха свалени по разпореждане на съда още при влизането му в съдебната зала.

УВЕДОМЯВА страните, че не са налице основания за отвод на съдебния състав.

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА, че е постъпило изисканото писмено доказателство от третото неучастващо лице Началника на Затвора гр. Пазарджик, а именно жалба на ищеца до началника на Затвора гр. Пазарджик, касаеща правилата за личен обиск и опис на личните вещи на конвоираните затворници, както и Докладна записка във връзка с проверката по цитираната жалба.

СТРАНИТЕ (ПООТДЕЛНО): - Да се приеме.

Съдът,

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА като писмени доказателства жалбата на ищеца Н.А. до Началника на Затвора гр. Пазарджик депозирана с вх. № ВЖ-38/03.07.2019 г., както и Докладна записка по повод на същата, изготвена от инспектор Филипов на 04.07.2019 г.

ИЩЕЦЪТ (ЛИЧНО): - Представям като писмено доказателство и моля да приемете няколко описа, които са ми правени в Затвора Пазарджик при конвой до различни други затвори в страната. Не знам колко са на брой, много са. Уточнявам, че те бяха много, но част от тях съм ги изгубил и унищожил. Постилал съм си върху тях да ям в килията.

АДВ. У.: - Не възразявам да се приемат.

МЛ. ЮРК. Р.: - Моля да бъдат приети.

Съдът,

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА днес представените в оригинал протоколи за претърсване и

обиск, и описи – общо 49 на брой.

АДВ. У.: - Нямам други искания. Господин А. да каже.

ИЩЕЦЪТ (ЛИЧНО): - Нямам други искания. Ако смятате, че другите протоколи за обиск и опис, които ги нямам в наличност, може да ги изискате от Затвора.

МЛ. ЮРК. Р.: - Нямаме други доказателствени искания.

Съдът счита, че делото е изяснено от фактическа страна. Не се налага събирането на допълнителни доказателства. Не са необходими всички протоколи за опис при личен обиск, тъй като и от към момента приетите може да се направи извод за разпоредбите и за практиката на Затворническата администрация при конвой от Затвора гр. Пазарджик до други места за лишаване от свобода. Ето защо, като счете делото за изяснено от фактическа страна, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ.

ИЩЕЦЪТ (ЛИЧНО): - Уважаеми Районен съдия, поддържам исковата молба изцяло както е предявена и допълненията към нея, и Ви моля да я уважите изцяло, тъй като доказателствата, които са събрани в кориците на делото, потвърждават моето искане. В този смисъл, аз считам, че изцяло е доказана исковата претенция, че съм дискриминиран от ответника ГД „ИН“, тъй като са нарушени нормите по Закона за защита от дискриминация и правилата за равноправно третиране съгласно чл. 6 от Конституцията на Република България (цитира). Аз считам, че това е върховен закон, който се прилага за всички български граждани, и аз също съм български гражданин на държавата, и затова считам, че ГД „ИН“ гр. София е нарушил нормата на чл. 6, като Конституцията на РБ, като върховен закон в държавата. И в този смисъл съдебната практика на Комисията за защита от дискриминация е установила многобройни нарушения срещу ответника и ги е санкционирала. Също така им е давала предписания да уеднаквят условията във всички места за лишаване от свобода и срок, в който да го направят. Тези решения на Комисията за защита от дискриминация са потвърдени от Върховния Административен съд. Обжалвани са до ВАС и са отхвърлени касационните

жалби на ГДИН, и е оставило в сила изцяло и решението на ВАС и решението на Комисията за защита от дискриминация, че материалния закон е приложен правилно, както предвиждат нормите в закона от защита от дискриминация, съгласно конституцията на РБ. В този смисъл моля съдът да се произнесе изцяло да ми уважи исковата молба. Моля да ми дадете срок допълнително да се аргументирам в писмен вид.

АДВ. У.: - Уважаеми районен съдия, по делото няма спор относно фактологията, включително с оглед поведението на ответника който призна обективно спорните факти. Спорът ще се прехвърли в полето на правната квалификация, а именно дали тези факти попадат в хипотезата на посочените от ищеца правни норми за дискриминация. Аз считам, че фактологията несъмнено сочи, че ищецът е бил поставен в положение, което е доста по-различно от положението на множество други осъдени на лишаване от свобода, включително на идентичен с неговия режим на изтърпяване. Това несъответствие, по-конкретно се изразява в положението му при транспортиране от един затвор към друг затвор, действително изразяващо се в обстойно извършване на личен обиск и съставяне на протокол на личните вещи пренасяни при това движение. Уважаемият съд, ще следва да направи един анализ, включително и чрез тълкуване, тъй като няма конкретна правна норма, която да ни посочи дали извършването на такъв обиск и съставяне на по-обстоен протокол в крайна сметка нарушава под някаква съществена форма правата на съответното осъдено лице. Аз считам, че ако уважаемият съд, пак кажа, направи и правен, и житейски, и логически анализ на фактологията, ще види, че ищецът има някакво основание да твърди, че при постоянното му или честото превеждане в други места за лишаване от свобода и извършването на обстоен личен обиск съчетан със съставяне на протокол, който отнема определено време – протокол на личните вещи, му създава на първо място физически дискомфорт, както той твърди, който пък се прехвърля и в един психологически дискомфорт за участие в процедура, която реално други осъдени на същата присъда не търпят. Ето защо, пак считам, че становището, което той изрази и ще доразвие в писмен вид – становището на ищеца, че цялата тази фактология е налице и същата следва да бъде квалифицирана от съда като дискриминационна и следва да бъде санкционирана като такава, следва да бъде възприето от Вас като основателно главно становище и да го уважите. Това е. Благодаря Ви.

МЛ. ЮРК. Р.: - Уважаеми господин председател, смятам, че така предявената претенция от Н.А. е неоснователна и остана недоказана. На лишения от свобода в Затвора Пазарджик, се прави обиск и конвой съгласно разпоредбите на чл. 93 и 92 от ЗИНЗС, след който обиск се прави опис, който чисто технологично не отнема повече от пет думи, видно от записаното в самите описи. Това по никакъв начин не забавя съществено конвоя на лишения от свобода, от една страна. От друга страна, няма никаква форма на дискриминация спрямо другите лишени от свобода в Затвора Пазарджик, тъй като и на тях също се прави такъв опис при конвой. Целта на този опис, който се прави е да се проследят вещите, с които лишеният от свобода пътува и да не се допуска кражба от други лишени от свобода, да се знае с какви вещи е тръгнал лишеният от свобода, от една страна, от друга страна да се знае с какви вещи е бил лишеният от свобода, за да не се допуска размяна на вещи, което е в нарушение на чл. 97, т. 2 от ЗИНЗС. За всичко останало моля да приемете писмени бележки.

Съдът ОБЯВИ на страните, че ще постанови решение по делото в установения от закона едномесечен срок.

ОПРЕДЕЛЯ срок от 10 дни за ищеца Н.А. и 2 седмици за ответника, в който страните могат да представят допълнителни писмени съображения.

ВРЪЧВА на ищеца екземпляр от писмените бележки на ответника представени от юрк. Р. в днешното съдебно заседание.

След изготвяне на съдебния протокол и подписването му от съдебния състав, препис от него да се връчи на ищеца в Затвора гр. Пазарджик.

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 12:03 часа.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____

Секретар: _____